

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/70/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7713214781
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Vanca
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7713214781.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu B. N. F., a.s., Z. XXXX/XXX, P., IČO: XXXXXXXX, zast. R. kancelária W. G. s.r.o., L. 9, V., IČO: XXXXXXXX, proti žalovanému: U. Z., nar. XX.XX.XXXX, ul. J. U. č. XX, U., zast. L.. C. B., advokát, I. XX, U., o zaplatenie 232,93 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Michalovce č.k. 11C/38/2014-70 zo 4.11.2014 jednomyseľne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie v napadnutej časti.
Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením konanie vo veci zastavil a zároveň žalobcu zaviazal uhradiť žalovanému trovy konania v sume 157,75 eur na účet právneho zástupcu žalovaného L.. C. B., advokáta, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Svoje rozhodnutie v podstate odôvodnil tým, že žalobca sa domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 232,93 eur titulom úhrady spotrebiteľského úveru a zmluvnej pokuty. Vo veci bol 19.9.2013 vydaný platobný rozkaz č.k. XRo/XXX/XXXX-XX, proti ktorému podal žalovaný odpor, v ktorom vzniesol námietku premlčania voči uplatňovanej sume poukazujúc na to, že aj napriek tomu, že uhradil celý dlh včas a riadne, keď prvú splátku úveru uhradil 15.5.2007 a poslednú 30.4.2008 a žalobca aj napriek tomu si uplatnil voči nemu aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania. Odvolávajúc sa na ust. § 100 ods. 1, § 101, § 103 Občianskeho zákonníka navrhol, aby súd žalobu zamietol, keďže nárok žalobcu je premlčaný, nakoľko od zaplatenia poslednej splátky uplynulo viac ako 5 rokov.

Vzhľadom na to, že žalobca pred začatím pojednávania vzal žalobu v celom rozsahu späť, súd prvého stupňa citujúc ust. § 96 ods. 1 O.s.p. konanie zastavil.

O trovách konania bolo rozhodnuté v súlade s ust. § 146 ods. 1, 2 O.s.p. a keďže žalobca zavinil, že konanie bolo zastavené súd, prvého stupňa priznal žalovanému náhradu trov konania voči žalobcovi vo výške 157,75 eur za 5 úkonov právnej služby vo výške 91,72 eur t.j. 4x 21,58 eur (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie - odpor proti platobnému rozkazu, vyjadrenie a účasť na pojednávaní) a 1x 5,40 eur (účasť na pojednávaní - odročené bez prejednávania veci, teda 1 základnej sadzby tarifnej odmeny) podľa § 10 ods. 1, § 13a/ ods. 1 písm. a/, c/, d/, ods. 4 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytnutie právnych služieb a náhradu režijného paušálu v celkovej sume 39,74 eur (2x 7,81 eur a 3x 8,04 eur) podľa § 15 písm. a/ a § 16 ods. 3 cit. vyhlášky. Spolu odmena advokáta a hotové výdavky predstavuje výšku 131,46 eur + 20% DPH (26,29 eur) podľa § 18 ods. 3 cit. vyhlášky.

Proti tomuto uzneseniu - výroku o náhrade trov konania, podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, resp., aby uznesenie v napadnutej časti zmenil a rozhodol, že

žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy právneho zastúpenia v prvostupňovom konaní za tri úkony právnych služieb t.j. vo výške 86,94 eur. Zároveň žiada priznať náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,61 eur s DPH, t.j. za jeden úkon právnej služby (podanie odvolania v nemeritórnej veci), prípadne ďalšie trovy konania, ktoré vzniknú v spojení s odvolacím konaním.

Uviedol, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 v spojení s § 221 ods. 1 písm.f/ O.s.p. - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm.a/ O.s.p.); konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 205 ods. 2 písm.b/ O.s.p.); súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm.d/ O.s.p.) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm.f/ O.s.p.).

V odvolaní poukázal na skutočnosť, že ust. § 142 ods. 1 O.s.p. vyjadruje zásadu zodpovednosti za výsledok konania. To znamená, že účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania. Náhrada týchto trov úspešnému účastníkovi však nie je neobmedzená, ale neúspešný účastník konania by mal byť zaviazaný len na náhradu všetkých trov vynaložených úspešným účastníkom na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva. Posúdenie účelnosti je teda logicky závislé od konkrétnych okolností každej individuálnej veci a z dikcie predmetného ustanovenia možno vyvodiť, že súd by sa mal v každej individuálnej veci povinne zaoberať otázkou, či je možné vynaložené trovy považovať za účelne vynaložené náklady, resp. za náklady potrebné na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva.

Vzhľadom na skutočnosť, že predmetné ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p. nie je ďalej konkretizované a neexistuje podrobnejšia definícia, aké trovy je možné považovať za „účelne vynaložené“, je nutné zaoberať sa otázkou účelnosti týchto trov vždy s ohľadom na individuálne okolnosti každej veci a vykonaných úkonov zvlášť, v ich vzájomnej nadväznosti, ako aj s ohľadom na priebeh konania a obsah týchto úkonov, za ktoré si úspešný účastník konania tieto trovy uplatňuje. V tejto súvislosti odvolateľ poukázal na odborné periodikum Právní fórum č. 5/2012 ako aj na ustálenú judikatúru súdov (rozhodnutie NS SR z 25.2.2010 sp.zn. 4MCdo/21/2009, rozhodnutie Krajského súdu v Žiline z 22.7.2013 sp.zn. 5Co/280/2013 a nález Ústavného súdu ČR z 25.7.2012 vo veci I. ÚS 988/12).

Z uvedeného vyplýva, že právo na poskytnutie právnej pomoci a náhrada trov konania, vrátane tých, ktoré sú spojené so zastupovaním advokátom, sú dve veci, ktoré síce spolu súvisia, ale nie sú nerozlučne spojené, a teda možno ich oddeliť. Aj keď hlavnou zásadou, ktorá ovláda rozhodovanie o trovách konania je zásada úspechu vo veci, ústavný súd už k tejto otázke judikoval, že ani rozhodovanie o trovách konania nesmie byť len mechanickým posudzovaním výsledku sporu bez komplexného zhodnotia rozhodnutia vo veci (ÚS SR IV. ÚS 1/04 z 13.1.2005). Rozhodnutie o trovách konania má byť zrejším a logickým ukončením celého súdneho konania (ÚS ČR I. ÚS 257/05).

Súdy sú teda pri rozhodovaní o náhrade trov konania povinné prihliadať najmä na účel súdneho konania, ktorým je poskytovanie ochrany subjektívnym právam. Pri skúmaní účelnosti vynaložených trov konania na zastupovanie účastníka advokátom je súd povinný skúmať, či ide o účelné či dôvodne vynaložené trovy, pričom je vždy potrebné prihliadať na konkrétne okolnosti prípadu.

S ohľadom na uplatnené a priznané trovy právneho zastúpenia v prvostupňovom konaní je možné vyvodiť, že minimálne dva z piatich uplatnených úkonov právnej služby (t.j. odpor voči platobnému rozkazu z 8.11.2013 a za účasť na pojednávaní 4.11.2014), neboli vynaložené účelne na ochranu subjektívneho práva žalovaného. Úkon právnej služby „odpor proti platobnému rozkazu z 8.11.2013“ nemal byť priznaný žalovanému, keďže tento úkon žiadnym spôsobom nemohol prispieť k úspechu žalovaného v spore, keďže obsahom tohto podania bolo vyjadrenie sa k skutočnostiam, ktoré neboli predmetom uvedeného konania, a to k úverovej zmluve, z ktorej nároky sa v predmetnom konaní nevymáhali. Z uvedeného vyplýva, že predmetný úkon právneho zástupcu nemožno považovať za relevantné vyjadrenie sa k tvrdeniam protistrany, a teda nejde o účelne vynaložené trovy konania, na ktorých náhradu by mal byť zaviazaný žalobca.

Žalobca ďalej poukázal na skutočnosť, že vzal svoj návrh späť podaním z 29.10.2014 t.j. pred začatím pojednávania, pričom pojednávanie bolo nariadené až na 4.11.2014, a preto nepovažuje za účelné, že súd nielenže nezrušil nariadené pojednávanie, dokonca predmetné pojednávanie pravdepodobne

otvoril a pojednával, za čo boli odporcovi priznané trovy právneho zastúpenia v rozsahu jedného úkonu právnej služby. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu ČR vo veci III. ÚS 619/2000 z 24.5.2001. Vzhľadom na skutočnosť späťvzatia návrhu žalobcom pred prvým pojednávaním, nebolo nutné pojednávanie 4.11.2014 otvárať a logickejším a hospodárnejším spôsobom by bolo predmetné pojednávanie zrušiť. Danému nasvedčuje aj napr. ust. § 11 ods. 3 zák.č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, z ktorého možno vyvodíť, že práve v prípadoch, keď žalobca „ušetrí“ prácu súdu a návrh vezme späť ešte pred prvým pojednávaním, žalobcovi sa vracia súdny poplatok s ohľadom na skutočnosť, že súd nemusel pojednávať, a teda „spotrebovať“ uhradené trovy konania - súdny poplatok. Práve z uvedeného dôvodu je teda postup súdu v danom prípade nelogický a nevhodný, pretože je zrejmé, že v čase pojednávania neexistovali reálne dôvody na otvorenie pojednávania, keďže návrh bol dispozitívnym úkonom žalobcu vzatý späť.

Zároveň žalobca poukázal na skutočnosť, že o vrátení súdneho poplatku nebolo, napriek späťvzatiu návrhu žalobcom pred prvým pojednávaním, v zmysle ust. § 11 ods. 3 zák.č. 71/1992 Zb. rozhodnuté, a preto žiada, aby súd doplnil uznesenie o rozhodnutie o danom nároku.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti má žalobca za to, že nárok na náhradu trov právneho zastúpenia mal byť priznaný len za úkony právnych služieb (príprava a prevzatie právnej veci, účasť na pojednávaní 7.10.2014, ktoré bolo odročené (teda len v 1) a vyjadrenie zo 7.10.2014. Zvyšné trovy právneho zastúpenia ktoré vznikli žalovanému t.j. podanie odporu a účasť na pojednávaní 4.11.2014, neboli podľa žalobcu vynaložené na účelne bránenie práv žalovaného v tomto konaní, a preto neúspešný účastník (odvolateľ) by nemal byť neúmerne zaťažovaný náhradou trov konania úspešnému účastníkovi. Z uvedeného vyplýva, že súd prvého stupňa v danom prípade nesprávne aplikoval ust. § 142 ods. 1 O.s.p., bez toho, aby skúmal účelnosť vynaložených trov konania žalovaným, pričom absentovala i aplikácia ust. § 150 ods. 1 O.s.p. s ohľadom na konkrétne okolnosti v uvedenej veci (napr. obsahovo irelevantné podanie z 8.11.2013 ako aj nevhodnosť otvorenia pojednávania 4.11.2014). Takéto vyhodnotenie skutkových zistení, právne posúdenie súdom a celkový postup súdu je nesprávny, nespravodlivý a spôsobuje, že odvolateľovi bola odňatá možnosť konať pred súdom.

Účelom priznania náhrady trov právneho zastúpenia úspešnému účastníkovi nemá byť zárobková činnosť advokáta, ale zabezpečenie, aby úspešnej strane boli nahradené účelne vynaložené trovy v tomto konaní. Na druhej strane nemá však byť účelom inštitútu náhrady trov konania úspešnej strane ani neprimerané zaťažovanie neúspešnej strany na náhradu úkonov právnych služieb, ktoré v konaní neboli vynaložené účelne.

S ohľadom na okolnosti osobitného zreteľa v uvedenej veci (a to že odpor žalovaného z 8.11.2013 sa absolútne netýkal nároku, ktorý bol predmetom tohto konania, ako aj skutočnosť, že pojednávanie zo 4.11.2014 malo byť zrušené z dôvodu späťvzatia návrhu žalobcom) má žalobca za to, že tieto úkony právnej služby uplatňované protistranou a súdom priznané, nespĺňajú definíciu „účelne vynaložených trov právneho zastúpenia“.

Odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu podľa § 212 ods. 1, 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav, vec po právnej stránke posúdil v súlade so zákonom, a preto aj správne rozhodol.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením uznesenia v napadnutej časti (§ 219 ods. 2 O.s.p.) a na doplnenie dôvodov uvedených v napadnutom uznesení súdu prvého stupňa a k odvolaniu žalobcu uvádza nasledovné:

Žalobca v podstate odvolaním namietal účelnosť trov za úkon „podanie odporu“ a „účasť na pojednávaní 4.11.2014“.

Jeho odvolacie dôvody sú iba teoretizovaním o účelnosti trov a v tejto veci sú právne bezvýznamné.

Totí, ak by žalovaný nepodal odpor, platbný rozkaz by nadobudol právoplatnosť a stal by sa vykonateľný. Na jeho základe by mohol žalobca viesť exekúciu.

Teda zo strany žalovaného išlo o nevyhnutný úkon.

Aj ďalší úkon „účasť na pojednávaní“ bol účelný, pretože termín pojednávania nariadil súd a tento termín nebol súdom zrušený.

Z uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správne.

Žalobca v odvolacom konaní nemal úspech, žalovanému trovy nevznikli, a preto odvolací súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. vyslovil, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.